

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci vedenej na majetok úpadcu **B. D.** „v konkurze“, **B.**, o návrhu úpadcu o zrušenie konkurzu na majetok úpadcu, na odvolanie úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2012, č. k. 39-24K 48/2002-8267, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. septembra 2012, č. k. 39-24K 48/2002-8267 sa **potvrďuje**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 4. septembra 2012, č. k. 39-24K 48/2002-8267 zamietol návrh úpadcu o zrušenie konkurzu, vedeného na jeho majetok.

Rozhodol tak s odôvodnením, že uznesením z 5. decembra 2002, č. k. 39-24K 48/02-1189 bol na majetok dlžníka B. D., B. vyhlásený konkurz. Uznesenie bolo napadnuté odvolaním dlžníka a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. marca 2003, č. k. 4Obo 11/03-122 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne, čím ustálil, že v danom prípade boli splnené materiálne podmienky na vyhlásenie konkurzu.

Úpadca v návrhu na zrušenie konkurzu žiadal zrušiť konkurz poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV. Podľa tohto ustanovenia súd zruší uznesením konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že nie sú predpoklady pre konkurz. V danom prípade súd nezistil dôvod pre aplikáciu § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, pretože úpadca má naďalej viac veriteľov a rovnako aj majetok pre pokračovanie

v konkurznom konaní. Taktiež nie sú splnené podmienky pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. c/ ZKV.

Ďalej uviedol, že v konkurze už bolo vydané rozvrhové uznesenie 15. júna 2011, č. k. 39-24K 48/02-7157 a dopĺňacie rozvrhové uznesenie 22. septembra 2011, č. k. 39-24K 48/02-7869, ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť a vec je v súčasnosti v štádiu uspokojenia veriteľov podľa označených uznesení. Úpadca v návrhu na zrušenie konkurzu označil ako žalovanú JUDr. T. Š., správkyňu konkurznej podstaty úpadcu. Správkyňa konkurznej podstaty nie je účastníkom konkurzného konania, je však ďalšou osobou, zúčastnenou v konkurznom konaní. Účastníkom konania je len vtedy, ak uplatňuje odmenu a náhrady výdavkov, ak tieto neboli uspokojené pred vydaním rozvrhového uznesenia. Správkyňa konkurznej podstaty preto v tomto konaní nemá pasívnu legitimitáciu. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal úpadca odvolanie. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov konania v sume 251,-- eur. V odvolaní uviedol, že v decembri 2010 na základe rozhodnutia štatutárneho orgánu D., a. s., vykonal dohľadanie k odcudzeným písomnostiam nielen o činnosti B. D., ale aj spoločnosti D., a. s., lebo je presvedčený o tom, že Doc. Ing. Š. J. CSc.- predseda Z.p.o., nezákonne postupuje vo vzťahu k ich majetku a k ich majetkovým právam. Preto podali návrh na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV a správkyňu konkurznej podstaty JUDr. Š. zbavil funkcie. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa sa jeho argumentáciou, uvedenou v návrhu, vôbec nezaoberal a vôbec ju nespochybnil.

K odvolaniu sa vyjadrila JUDr. T. Š., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu. Uviedla, pokiaľ by sa predmetné odvolanie hodnotilo ako podnet na rozhodnutie súdu, správca konkurznej podstaty v ňom nemá dôvod byť označený ako odporca. Predpoklady a podmienky na konkurz nezanikli, trvajú aj v súčasnosti, kedy sa plnia právoplatné a vykonateľné rozvrhové uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici. Tvrdenie úpadcu, že sa nikdy nedostal do úpadku ani do predĺženia, sa nezakladá na pravde, čo sa potvrdilo aj v priebehu konkurzného konania, keď svoje oprávnené pohľadávky prihlásili veritelia pod poradovým číslom 1 až 18 029 a tieto boli najmenej vo výške 86 771 620,42 eur zistené ako

oprávnené a dlžník ich nebol schopný po dobu dlhšiu ako 30 dní po lehote splatnosti zaplatiť. Z účtovných dokladov bolo ďalej zistené, že záväzky vysoko prevyšujú majetok spoločnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že úpadca podal na súd 11. januára 2011 návrh na zrušenie konkurzu podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení. Súčasne žiadal, aby JUDr. T. Š. bola zbavená funkcie správkyne konkurznej podstaty a aby jej bolo uložené do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vrátiť všetky písomnosti a dokumenty patriace úpadcovi a vyúčtovať, ako bolo s majetkom úpadcu naložené a peňažný zostatok vrátiť na účet úpadcu.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení (ďalej len ZKV) súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že tu nie sú predpoklady pre konkurz.

Citované ustanovenie rieši situáciu, keď po vyhlásení konkurzu zanikla niektorá z podmienok, ktoré musia byť splnené na to, aby súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu, prípadne ak súd zistí, že niektorá z týchto podmienok nebola splnená už pri vyhlásení konkurzu.

Z obsahu spisu vyplýva, že na majetok dlžníka B. D. v B. podali viacerí veritelia návrh na vyhlásenie konkurzu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 5. decembra 2002, č. k. 39-24K 48/02-1189 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu B. D., U. Uvedené uznesenie bolo na odvolanie úpadcu preskúmané Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím. Odvolací súd dospel k záveru, že sú splnené zákonom stanovené podmienky na vyhlásenie konkurzu a uznesením z 31. marca 2003, č. k. 4 Obo 11/03-122 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Z uvedeného je zrejmé, že v konkurznom konaní bolo súdmi prvého, ako aj druhého stupňa zistené, že dlžník B. D. je v platobnej neschopnosti, má dostatok majetku potrebného

na úhradu trov konania a má viacerých veriteľov, čím boli splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu na majetok uvedeného dlžníka. Môže však nastať situácia, že po vyhlásení konkurzu niektorá z uvedených podmienok zanikne. V danom prípade takáto situácia nenastala a konkurz je v záverečnom procese. Preto súd 15. júna 2011 vydal rozvrhové uznesenie, č. k. 39-24K 48/02-7157 a 22. septembra 2011 doplňujúce uznesenie č. k. 39-24K 48/02-7869, ktoré sa stali právoplatnými a vykonateľnými. Právoplatné rozvrhové uznesenia je správkyňa povinná splniť tak, že jednotlivým veriteľom, ktorí sú uvedení vo výrokovej časti rozvrhového uznesenia, poukáže sumy tam uvedené. Ak by správca nespĺnil vykonateľné rozhodnutie, veriteľ by mal právo podať návrh na vykonanie exekúcie.

Po splnení rozvrhového uznesenia súd zruší konkurz podľa ustanovenia § 44 ods. 1 písm. b/ ZKV a správkyňu zbaví funkcie. Z uvedeného dôvodu návrh úpadcu nie je dôvodný, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď návrh zamietol. Odvolací súd sa plne stotožnil s dôvodmi, uvedenými súdom prvého stupňa a napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 219 O. s. p. potvrdil.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. novembra 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová